

bliver, og burde forhandles saaledes, at de, der skal handle dermed, faar en rimelig Avance, men heller ikke mere, saaledes at baade Fiskerne og Forbrugerne kan være tjente med det. Jeg tror, det Spørgsmaal løses bedst ved en Andelsforretning og ved en Samvirken mellem selve Fiskerbefolkningen og Kommunalbestyrelserne i de større Byer.

Formanden: Folketingsmand Jønson har Ordet for en kort Bemærkning.

Jønson: Hr. Boa anførte som Bevis for, at den Avance, Detailhandelen tager paa Fisk, ikke er for stor, at Københavns Kommune havde en meget stor Fiskeforretning, og paa den havde man satsaadan noget som ½ Mill. Kr. til. Vi er en Del Medlemmer i dette høje Ting, som ogsaa er Medlemmer af Københavns Kommunalbestyrelse, men vi har ikke Anelse om, hvor det ærede Medlem har denne Oplysning fra. Sagen forholder sig saaledes, at naar Kommunen i sin Tid blev tvunget til at handle med Fisk, var det, fordi Priserne den Gang var saa ganske urimelig høje, at man mente, det var nødvendigt at forsøge, om man kunde sikre Byens store Befolkning dette Næringsmiddel til en billigere Pris. Derfor er denne Fiskeforretning ikke anlagt paa at tjene Penge, men udelukkende med det Formaal, at den lige kan balancere. Jeg synes derfor ikke, det er rigtigt at stille denne Forretning i Forbindelse med Detailhandelen og de Priser, der tages der. Og naar Hr. Boa gjorde opmærksom paa, at denne Forretning til Dels ikke betaler noget for sin Arbejdskraft, er det heller ikke rigtigt; dens Arbejdskraft betales, og der føres Regnskab over Indtægter og Udgifter for den som for en privat Forretning.

Formanden: Folketingsmand Thomas Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Thomas Larsen: Jeg skal ikke komme særlig ind paa dette Lovforslag, idet jeg ganske kan slutte mig til de Udtalelser, der er fremsatte af mit Partis Ordfører (Vanggaard), men der har jo været talt saa meget om, at det er Eksportforholdene, der gør, at Fiskeriet er saa særlig uheldigt

stillet, som Tilfældet er, og det er fuldstændig rigtigt. Men Forholdet er tillige det, at Transportforholdene for Fisk ogsaa er overordentlig vanskelige og er blevet det endnu mere ved den sidste Takstforhøjelse, der er vedtaget her i Rigsdagen. Efter at Eksporten til Udlandet er ophørt, er København jo det største Marked for Fisken, og det siger sig selv, at de Fiskere, der bor længst fra dette Hovedmarked, ogsaa maa bære den største Del af denne dyre Transport, en større Del end de, der bor nærmest. Derfor rettede jeg forleden Dag, da vi behandlede Lovforslaget om Statsbanernes Takster, en indtrængende Henstilling til den højtærede Trafikminister om at forhandle med sin Kollega den højtærede Landbrugsminister om, hvorvidt der paa en eller anden Maade kunde gøres noget for at sætte Taksterne for Forsendelse af Fisk noget ned, saa Forholdet kunde blive nogenlunde lige for de Fiskere, der bor længst borte fra Hovedmarkedet, og dem, der bor nærmest, og jeg vil nu tillade mig i Dag at rette en lignende indtrængende Henstilling til den højtærede Landbrugsminister om ikke at tabe dette Spørgsmaal af Sigte.

Formanden: Folketingsmand Boa har Ordet for en kort Bemærkning.

Boa: Hvor stort Tab Københavns Kommune har haft paa Fiskeforretningen, har jeg hørt paa adskillige Møder, hvor der har været Tale om Grønttorvsbarakker og Fiskehandel o. s. v., og denne Oplysning har hidtil staaet uimodsagt, saa jeg har solgt den for det samme, som jeg har købt den for. Og jeg skulde for øvrigt tro, den er rigtig, for naar man kører ned til Havnen med et stort Lastautomobil efter et Par Kasser Sild og kører dem rundt til de forskellige Udsalg, er det en kostbar Forretning, som ikke kan bære sig, saaledes som naar en Fiskehandler kommer med sin Trækkevogn og forsyner sig for Dagen.

Hr. Sundbo mener, vi skal have Andelsforretninger, men jeg tror dog, det er for bekostelig og for omstændelig en Affære at sætte paa Benene i en Branche som Fiskehandelen. Naar der er Tale om at fordele let fordærvelige Varer, tror jeg, Detailhandelen er den allerbilligste Arbejds-